

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317214101
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4317214101.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej, spore žalobcu: S. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX R. T., J. XX, zastúpenom: JUDr. Peter Vachan, advokát so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 42 350 026, proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Francúzska republika, 750 09 Paríž, Boulevard Haussmann 1, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom 811 09 Bratislava, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713, zastúpenému: Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s. r. o., so sídlom 821 01 Bratislava, Ružinovská 42, IČO: 36 862 169, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 04. júla 2019 pod č. k. 13Csp/152/2017-103 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 18.04.2013, uzavretý medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi priznal nárok náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd určil, že úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 18.04.2013, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva neobsahuje všetky, zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), požadované náležitosti.

Na základe vykonaného dokazovania zistil, že právny predchodca žalovaného uzavrel dňa 18.04.2013 písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola identifikovaná pod č.: XXXXXXXXXXXXXXXX. Zmluva o spotrebiteľskom úvere sa skladá z 2 častí - zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej bol pridelený VS: XXXXXXXXXXXXXXXX, ide o časť prvú zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca na základe tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere veriteľovi plnil v celom rozsahu. Predmetom súdneho konania je časť druhá zmluvy o spotrebiteľskom úvere pod č. 262626558769794, na základe ktorej právny predchodca žalovaného poskytol žalobcovi plnenie. Žalobca oznámil žalobcovi číslo jeho karty a číslo úverového účtu pod č. XXXXXXXXXXXXXXXX s tým, že maximálny úverový rámec bude vo výške 400 eur, aktuálny úverový rámec 200 eur, pri mesačnej úrokovej miere 1,85 %, s výškou mesačnej splátky 60 eur, pričom kreditná karta bude poistená a bude platná od apríla 2013. Žalobca na základe druhej časti zmluvy o spotrebiteľskom úvere veriteľovi neplnil. Zmluvné strany uzavreli zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty ako aj rámcovú zmluvu o poskytovaní

platobných služieb. Žalovaný ako veriteľ uzatváral predmetnú zmluvu ako právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver, revolvingový úver v rámci svojho podnikania a žalobca uzatváral zmluvu o revolvingovom úvere a o vydaní kreditnej karty ako spotrebiteľ, fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý úver na iný účel, ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, a preto na daný právny vzťah súd aplikoval ustanovenia o spotrebiteľskom práve v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (účinného od 01.01.2013 do 09.06.2013), t. j. ku dňu, kedy bola revolvingová zmluva medzi zmluvnými stranami uzavretá (18.04.2013).

Na daný skutkový stav aplikoval ustanovenie 137 CSP, § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka (platného a účinného od 01.03.2012 do 30.09.2013), § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka (platného a účinného od 01.03.2012 do 30.09.2013), § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinného od 01.01.2013 do 09.06.2013), § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z., § 2 písm. g) Zákona č. 129/2010 Z. z., § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z., § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z., § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. a nárok žalobcu považoval za dôvodný. Žalobca má naliehavý právny záujem na takomto určení, pretože úver nie je zaplatený.

Skúmal, či zmluva o revolvingovom úvere s identifikačným číslom zmluvy: XXXXXXXXXXXXXXXX v časti 2 (ktorej bolo pridelené číslo XXXXXXXXXXXXXXXX) - zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb obsahuje všetky náležitosti tak, ako to zakotvuje § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že na to, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere mala všetky náležitosti, je potrebné podľa § 9 ods. 2 písm. f) uviesť aj dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa časti druhej zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.04.2013 si zmluvné strany dohodli výšku úverového rámca 5 000 eur s aktuálnou výškou úverového rámca 600 eur. Právny predchodca žalovaného ako veriteľ ale oznámil žalobcovi, že maximálny úverový rámec, ktorý mu odsúhlasili, je vo výške 400 eur a aktuálny úverový rámec je vo výške 200 eur. Oznámenie o maximálnom úverovom rámci ako aj aktuálnom úverovom rámci nie je podpísané žalobcom. Veriteľ sa teda s dlžníkom nedohodol na výške úverového rámca. Týmto absentuje náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch kde sa uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru, ako aj podmienky upravujúce jeho čerpanie. Žalobca podpísal zmluvu o revolvingovom úvere dňa 18.04.2013 na inú výšku úveru ako mu veriteľ oznámil. V podpísanej zmluve o revolvingovom úvere dňa 18.04.2013, pričom v časti 2 (č. XXXXXXXXXXXXXXXX) bola uvedená výška úverového rámca 5 000 eur a aktuálna výška úverového rámca 600 eur. Aj z tohto dôvodu je potrebné časť 2 zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere považovať za bezúčinnú a bez poplatkov.

Žalobca s veriteľom si v časti 2 zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.04.2013 dohodli výšku mesačnej splátky minimálne 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur. Dospel k záveru, že v tejto časti zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., kde sa uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluvné strany tak, ako dohodli výšku mesačnej splátky minimálne 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur nepovažoval za súladné v súlade s § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože splátka mala byť uvedená konkrétnou vyčíslenou sumou a nie je vyčíslená.

V zmluve je uvedený poplatok za poistenie vo výške 3,33 %. Pre výpočet RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, pretože poistenie nie je podmienkou poskytnutia revolvingového úveru. Poukázal na ustanovenie § 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z. z. kde sa uvádza, že celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; pričom do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver, alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Časť 2 zmluvy o revolvingovom úvere obsahuje aj poplatok za poistenie vo výške 3,33 %, ktorý nebol premietnutý do celkových nákladov spotrebiteľa, a preto zmluva o spotrebiteľskom úvere v časti 2 zmluvy zo dňa 18.04.2013 neobsahuje ani správnu ročnú percentuálnu mieru nákladov v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č.

129/2010 Z. z.. Pretože výpočet RPMN nie je správny, mal za to, ako by sa na RPMN zmluvné strany nedohodli. V zmluve absentuje aj ďalšia náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. . Pretože časť druhá - zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty zo dňa 18.04.2013 neobsahuje všeobecné náležitosti uvedené v § 2 ods. 2 písm. f), g), j), k) a y) zák. č. 129/2010 Z. z. považoval úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Samotné ustanovenie § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch uvádza, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, považuje sa spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. V časti 2 zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty sa uvádza RPMN vo výške 45,94 % hoci RPMN podľa SME kalkulačka je 26,83 %, a preto už len z tohto dôvodu je zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere bezúročná a bez poplatkov. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1, 2 CSP .

2. Žalovaný podal proti rozsudku odvolanie. Odvolanie zdôvodnil ustanovením § 365 ods.1 písm. h), f), b) CSP. K namietanému nedostatku zmluvy týkajúcej sa doby trvania úveru a termínu konečnej splatnosti úveru poukázal na časť 2., bod 2.1. zmluvy, podľa ktorého bola zmluva uzatvorená na dobu neurčitú. Termín konečnej splatnosti úveru bol vyjadrený v časti 2., ods. 4 bod 4.2., podľa ktorého je klient oprávnený kedykoľvek splatiť celý zostatok revolvingového úveru alebo jeho časť. Poukázal na charakter revolvingového úveru, u ktorého termín konečnej splatnosti úveru závisí od celkovej čiastky a úhrady jednotlivých splátok úveru dlžníkom. K RPMN uviedol, že na začiatku úveru sa dá určiť, ale potom pre čerpanie úveru a dopĺňanie sa menia údaje pre výpočet. Zákon o spotrebiteľských úveroch 258/2001 Z. z. preto výslovne počíta s nemožnosťou určenie RPMN.

K porušeniu § 9 ods. písm. g) zákona uviedol, že mena spotrebiteľského úveru bola uvedená Eur. Celková výška úveru bola uvedená v časti 2. ods.1 bod 1.1 úverovej zmluvy, podľa ktorého maximálna výška úverového rámca je 5 000 eur, aktuálna výška 600 eur. Podmienky upravujúce čerpanie revolvingového spotrebiteľského úveru sú uvedené v časti 2., ods.1 a ods.3 úverovej zmluvy. Nepovažoval za správny názor súdu prvej inštancie, že následné zaslanie oznámenie o poskytnutí revolvingového úveru a zaslani kreditnej karty má za následok absenciu zákonných náležitostí zmluvy v čase jej uzatvorenia. K porušeniu 9 ods.2 písm. j) uviedol, že RPMN bola vypočítaná správne poukazujúc na ustanovenie § 2 písm. i) zákona, g) zákona o spotrebiteľskom úvere. V danom prípade preukázal, že poisťné nebolo podmienkou získania spotrebiteľského úveru. Vyplýva to z čl. 2 ods. 1 bod 1.1 úverovej zmluvy, kde je výslovne uvedené, že pre výpočet RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poisťného, pretože poisťné nie podmienkou poskytnutia revolvingového úveru. Úverová zmluva obsahuje súbor poisťného, ktorý si žalobca zvolil na základe vlastnej slobodnej vôle. Ďalej poukázal na ustanovenie § 19 ods. 3, 4 ZoÚ a jeho prílohu č. II pre výpočet RPMN a použitia dodatočných predpokladov pre jej výpočet. Na základe uvedeného namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, že nezahrnutie poisťného do výpočtu RPMN nie je správne určený údaj RPMN. K 9 ods. 2 písm. k) uviedol, že v časti bod 1.1. úverovej zmluvy je jasne a zrozumiteľne určená splátka revolvingového úveru vo výške 5% z dlžnej sumy, zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur. Pri revolvingovom úvere platí, že dlžník čerpá z kreditnej karty ľubovoľnú sumu do výšky poskytnutého úverového rámca. V čase uzatvorenia zmluvy nie je známa výška čerpania ani výška dlžnej sumy istiny, ktorá sa mení v závislosti od čerpania dlžníkom a úhradami zo strany dlžníka. Zákon nikde neuvádza akým spôsobom má byť vyjadrený údaj o splátke. K porušeniu 9 ods. 2 písm. y) uviedol, že priemerná RPMN vo výške 26,62% je uvedená v časti 2., ods.1 bod 1.1 úverovej zmluvy. Súd prvej inštancie v tejto časti rozhodnutie nezdôvodnil. Napriek tomu konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Napadnutý rozsudok žiadal zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

3. Žalobca podal písomné vyjadrenie k odvolaniu žalovaného. Uviedol, že súd prvej inštancie v bode 28 odôvodnenia jasne uviedol, že žalovaný oznámil žalobcovi maximálny úverový rámec vo výške 400 eur s tým, že aktuálny úverový rámec bol vo výške 200 eur. Pretože zmluva obsahovala údaj o výške úverového rámca 5 000 eur a aktuálnej výške úverového rámca 600 eur, medzi zmluvnými stranami nedošlo ku konsenzu ohľadom výšky úverového rámca, čo má za následok absenciu údajov o celkovej výške poskytnutého úveru. V časti poisťného uviedol, že žalovaný nepreukázal, že poisťné plnenie bolo dobrovoľné, a že ním nebolo podmienené poskytnutie úveru. Poisťné plnenie malo byť započítané do výšky RPMN. Pretože nebolo, zmluva neobsahuje údaj o RPMN. Ďalej namietal úrokovú sadzbu 28,68 % . Považoval ju v rozpore s dobrými mravmi. Napadnutý rozsudok žiadal potvrdiť.

4 . Krajský súd v Nitre ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolaní (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k názoru, že odvolania nie sú dôvodné. Súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho správny právny záver, preto napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vzhľadom k záveru o vecnej správnosti napadnutého rozsudku ako i jeho dôvodov, odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovať zistený skutkový stav, tie isté podstatné dôvody, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku, vrátane citácie ustanovení právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Žalovaný odvolanie zdôvodnil nesprávnymi skutkovými zisteniami, nesprávnym právnym posúdením a porušením práva na spravodlivý súdny proces. Namietal záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti revolvingového úveru. Predmetom konania je zmluva o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty (2. časť zmluvy zo dňa 18.04.2013). Zmluva bola uzavretá podľa zákona č. 129/2010 Z.z. dňa 18.04.2013, ktorý pojem revolvingový úver nepozná. V ustanovení § 1 ods. 3 písm. h), ods. 4, V § 2 a v §10 používa pojem spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania. Dôsledky porušenie povinností uložených týmto zákonom rieši ustanovenie § 11, ktoré v odseku 1 písm. a), b) a ods. 2 uvádza, kedy sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ide o sankcie za nedodržanie vymenovaných ustanovení zákona so spotrebiteľských úveroch. Vo všeobecnosti je možné uviesť, že pre revolvingový úver (opakujúci sa úver) je charakteristické, že pri ňom vzniká medzi poskytovateľom a klientom dlhodobý vzťah. Ten umožňuje klientovi čerpať akúkoľvek čiastku peňazí vždy, keď ju potrebuje, teda aj opakovane až do výšky svojho úverového rámca. V prípade použitia týchto peňazí, alebo ich časti z nich, platí mesačné splátky, ktoré sa po zohľadnení úroku a poplatku spätne pripočítavajú na jeho účet. Môže s nimi opäť disponovať. Nejde o klasický spotrebiteľský úver. Súd prvej inštancie podrobil zmluvu súdnej kontrole spočívajúcej v zisťovaní zákonných náležitostí zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z. z. a uviedol, že zmluva neobsahuje dobu jej trvania a termín konečnej splatnosti. Poukázal na časť 2. ods.2 bod 2.1., podľa ktorej je zmluva uzavretá na dobu neurčitú. Z obsahu žalovanej zmluvy v namietaných častiach z 2. časti bodu 2 skutočne vyplýva uzavretie zmluvy na dobu neurčitú a z bodu 4.4.2. oprávnenie klienta kedykoľvek splatiť celý zostatok revolvingového úveru alebo časť. Preto skutkové zistenie súdu prvej inštancie a jeho právne posúdenie v tejto časti nie je správne.

Súd prvej inštancie vyhodnotil rozpor podpísanej úverovej zmluvy a oznámenie o úverom rámci za neplatné a z toho dôvodu znenia podľa § 9 ods. 1 písm. g) zákona spôsobujúce bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. V tejto časti žalovaný poukázal v odvolaní na časť 2 ods. 1 bod 1.1., podľa maximálna výška úverového rámca je 5 000 eur, aktuálna výška úverového rámca 600 eur. Podmienky čerpania úveru sú uvedené v časti 2., ods.1, 3 zmluvy. Zaslal žalobcovi oznámenie o maximálnom úverovom rámci 400 eur, aktuálnom úvere 200 eur, mesačnej splátky 60 eur. Úverová zmluva obsahuje podľa § 9 ods.2 písm. g) zákona menu euro. Odvolací súd sa v tejto časti nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie vzhľadom na špecifickosť revolvingového úveru, pretože spotrebiteľ môže čerpať úver do výšky povoleného rámca čerpania a z dojednania uvedeného v odseku 1 bodu 1.1. je uvedené poskytnutie úveru do výšky schváleného úverového rámca za podmienok uvedených v zmluve.

Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil zmluvu aj v časti dohody o výške mesačnej splátky minimálne 5% z dlžnej sumy spôsobujúcej bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Odvolací súd opätovne poukazuje na charakter revolvingového úveru, pri ktorom je splátka závislá od čerpania úveru a nie je možné ju ustáliť jednotnou sumou.

Ďalej v rozhodnutí súd prvej inštancie uviedol, že v zmluve je uvedený poplatok za poistenie vo výške 3,33 %, ktorá suma nebola pre výpočet RPMN zahrnutá, pretože poistenie nie je podmienkou poskytnutia úveru. Poplatok za poistenie nebol zahrnutý do celkových nákladov spotrebiteľa, preto zmluva obsahuje nesprávnu RPMN a úver je podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona bezúročný a bez poplatkov.

Žalobca namietal v odvolaní, že poistenie nebolo podmienkou získania spotrebiteľského úveru, čo vyplýva z čl. 2 ods. 1 bod 1.1.. Z časti 2 ods. 1 bod 1.1. vyplýva, že pre výpočet RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, pretože poistenie nie je podmienkou revolvingového úveru. Žalobca ale nevysvetlil, prečo je v časti 2. je uvedená výška 3,33 % ako poplatok za poistenie a nie je uvedený poplatok za poistenie 0, zmluvný súbor poistenia - úver bez poistenia tak, ako je to uvedené v časti 1. zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Nepredložil žiaden dôkaz o tom, z čoho pozostávala splátka úveru a z akých vstupných údajov vychádzal pri výpočte RPMN. Súd prvej inštancie správne uviedol, že ak poistenie úveru je povinné, tak sa jeho cena (poistné) zahŕňa do RPMN.

Žalobca v tejto časti namietal nesprávne právne posúdenie v časti výšky RPMN, ktorá podľa jeho tvrdenia bola vypočítaná v 1. časti zmluvy správne vo výške 26,62%. Predmetom konania je však 2. časť zmluvy, v ktorej je RPMN uvedená vo výške 45,94 %. Súd prvej inštancie v tejto časti rozhodnutie zdôvodnil nesprávnou výškou RPMN majúcou za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Odvolací súd sa s jeho názorom stotožnil, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Pre správnosť rozhodnutia a posúdenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti postačovalo vyhodnotenie RPMN.

Žalobca bol úspešný v odvolacom konaní, preto mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu podľa § 396 v spojení s §255 ods.1 a 262 ods. 1 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senátu odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).